

„Свободна България“ бѣ юначеска иллюзия, а днесъ е жива дѣйствителность. Миллиардитѣ лири стерлинги, колкото ги има по свѣта, сж нищо прѣдъ онова нравствено удоволствие, което ще изпълни сърдцата на народнитѣ труженци, по дѣло другари на Левски, когато прѣдъ очитѣ имъ булото на паметника падне и ликътъ на другаря имъ блѣсне въ всичкото си апостолско величие. Да, сърдцата имъ ще се изпълнятъ съ онзи видъ високо-нравствени удоволствия, които съ пари не се купуватъ, а н съ думи — не могатъ да се искажатъ? . . .

Чръзвичайната комисия, назначена съ височайше прåde за разгледване разбойництѣ на Арабаконашкото събитие (глед II книг. „Миналото“, стр. 249 — 260), въ едно отъ послѣднитѣ си генерални засѣдания рѣши, постанови и отсѣче: „главатарътъ на тайното българско съзаклятие, дяконъ *Пенанъ*, Василь *Левски* дедиклери, да се обѣси“.

Бѣсилката, която на 15 януарий 1873 год. удуши Д. Общій, чакаше да удуши и дяконъ *Левски* Доде 6 й февруарий и позорната колесница откара при бѣсилката полумрътвия Левски. Циганитѣ палачи, Дормушъ Лятивъ и Бязимъ „Магарешката глава“, мѣтнахъ примката на врата на осждения; издърпахъ изъ подъ нозетѣ му „дървеното магаре“ и силно го люшнахъ! . . . Бѣсилката затрѣпери и заскърца, а тълпата отъ цигани и подуенски шоши дѣтински се закикоти!

Царскитѣ *чръзвичайни* комисари (Кючукъ Сандъ-Паша, Хаджи Иванчо Пенчовичъ и Шакиръ Ефенди и др.) платенитѣ палачи цигани *кого* обѣсихъ? нита моралиста.

— Обѣсихъ единъ *тгноуменъ злодѣй* — отговаря *турското правосждие*.

— Обѣсихъ апостола на българската свобода — отговаря българската история.

— Обѣсихъ *физическия Левски* — а дадохъ вѣченъ животъ на *Апостола Левски*, дадохъ вѣченъ животъ на *нравствения Левски*! — отговаряме ние.